

Arrest

nr. 341 794 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. DESENFANS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 26 februari 2025.

Op 10 juni 2025 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 27 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger. U bent geboren op [...] 1964 te Zestaphoni waar u woonde. U studeerde in Georgië maar maakte uw studie niet af. Daarna ging u naar Rusland waar u volgens uw verklaringen zou gestudeerd hebben aan de juridische faculteit, maar ook deze studie maakte u niet af.

U was een zelfstandig ondernemer en had verschillende bedrijven. Voor uw bedrijven pendelde u tussen Zestaphoni, Tbilisi en Rusland. U werd in Georgië gedurende jaren afgeperst voor geld door een criminele bende. Twee personen R. en W. gaven info door aan deze bende. Zonder uw medeweten, verdween er een grote som geld van uw bankrekening en verdwenen materialen in uw bedrijven. In de herfst van 1992 of 1993 werd het kind van uw zus ontvoerd voor geld. U kon echter niet bij de politie terecht want zij vroegen u nog meer smeergeld dan de ontvoerders. Vanaf 1994 werd u regelmatig zonder reden gearresteerd in Rusland, u vermoedt onder invloed van de criminele bende. De Russische autoriteiten vroegen u om als detective te werken voor hen, maar omdat u veel kredieten lopen had, kon u er niet op ingaan. In 1998 vroeg u de politie om uw bedrijven te beschermen, maar kort daarna werd u door de criminele organisatie opgebeld om u opnieuw onder druk te zetten. In 2000 werd u thuis wakker, u was geslagen en u had meerdere breuken op uw lichaam, toch was de deur op slot. Na 2000 kon u niet meer werken door de criminele bende. In 2004 werd u in Rusland gearresteerd, uw identiteitsdocumenten, uw rijbewijs en uw legerdocument werden u afgenomen. Toen u gevangen zat, kreeg u plots een telefoontje van iemand in Georgië die zei dat hij uw business zou afnemen. Na zes maand, in 2005 kwam u vrij en werd u gedeporteerd naar Georgië.

In maart 2018 ging u naar Frankrijk waar u een asielaanvraag deed. Deze asielaanvraag werd afgewezen. U ging in beroep, en vertrok in december 2019 terug naar Georgië om bepaalde bewijsstukken te halen. Toen brak de coronapandemie uit en kon u niet terugkeren naar Frankrijk. Tussen december 2019 en februari 2025 werkte u korte periodes in Turkije, in Duitsland en in Polen. In 2024 nodigden de Georgische inlichtingendiensten u uit en vertelden u dat ze op de hoogte waren van de afpersingen maar niets konden doen voor u. U werd gebeld door een man en vrouw die uw huis wilden afnemen. U vertrok naar België op 23 februari 2025 en diende op 26 februari 2025 een verzoek tot internationale bescherming in .

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw Georgische identiteitskaart, uw Georgisch internationaal paspoort en uw Georgisch binnenlands paspoort, de aanvraag voor een werkvisum, een contract ter waarde van 100 miljoen dollar, een oprichtingsakte van uw zelfstandig bedrijf, een gezondheidsattest, een aantal afdrukken van de stempels van uw bedrijven, bankafschriften.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U verklaarde dat u werd afgeperst omwille van geld door een criminele bende in Georgië (NPO, p. 22). Het betreft hier immers uitsluitend problemen van gemeenrechtelijke aard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië dat uw huis zou worden afgenomen (NPO, p. 24). U vreest dat uw familieleden zouden worden ontvoerd of vermoord zouden worden door een criminele groepering waarmee u in het verleden problemen heeft gehad (NPO, p. 11).

U maakt niet aannemelijk dat u jarenlang werd afgeperst door een criminele bende omwille van geld.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw asielaanvraag erg laattijdig is. Uw problemen deden zich voornamelijk voor tussen 1992 en 2004 en pas in 2018 vertrok u naar Frankrijk. Er kan verwacht worden dat

indien u werkelijk werd geconfronteerd met dergelijke zwaarwichtige problemen zoals u die schetste, u geen 14 jaar zou wachten om te vertrekken. Uw verklaring dat u geen geld had om te vertrekken (NPO, p. 16) is in deze geen afdoende verklaring. Bovendien kon u na uw verblijf in Frankrijk eind 2019 zonder noemenswaardige problemen terugkeren naar Georgië en kon u bovendien verschillende keren korte periodes in het buitenland werken en ook toen telkens zonder problemen terugkeren naar Georgië (NPO, p. 6) tot uw vertrek naar België in februari 2025. Deze vaststellingen maken dat er al ernstig kan getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder werden er vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen verder ondermijnen.

Vooreerst bent u onaannemelijk vaag over wie de criminele bende was die u al die jaren afperste. U verklaart niet te weten wie zij waren (NPO, p. 18) ook al waren er verschillende stadsdiensten, overheid en financiële instellingen bij betrokken (NPO, p. 16 en p. 19) en waren zowel de Georgische inlichtingendiensten als de FSB volgens uw verklaringen op de hoogte (NPO, pp. 13-14). Dat u dan ook niet verder komt dan de naam van een persoon die met uw werkte en die u informeerde kan niet overtuigen (NPO, p. 11 en pp. 18-19). Dat beiden bovendien overleden zijn volgens uw verklaringen (NPO, p. 18 en p. 11) maakt bovendien dat u er geen actuele vrees kan uit afleiden.

Wat betreft de ontvoering van het kind van uw zus, wat volgens u een publieke zaak was (NPO, p. 12) legt u geen enkel bewijs neer dat deze ontvoering werkelijk heeft plaatsgevonden of dat er losgeld is betaald (NPO, p. 16). U verklaarde dat men u ook tijdens uw asielprocedure in Frankrijk om een bewijs vroeg van deze ontvoering maar toen u naar Georgië belde niemand u kon helpen (NPO, p. 17) wat de wenkbrauwen doet fronsen. Ook nadat u naar Georgië terugkeerde na uw verblijf in Frankrijk, slaagde u er niet in om enig bewijs te krijgen gezien de betrokken persoon geen documenten niet gaf en niet wilde naar het parket gaan (NPO, p. 17), wat bevreemdend overkomt en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over deze ontvoering.

Ook wat betreft de grote sommen geld en de goederen kan men verwachten dat u daar bewijzen van zou hebben. U verklaart immers dat u zaakvoerder was van uw bedrijf. U legt echter geen bankafschriften of andere financiële documenten neer die bewijzen dat er grote sommen geld verdwenen. Dat u geen verklaring heeft voor het ontbreken van uw eigen documentatie, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid (NPO, pp. 19-20).

Wat betreft uw verklaring dat u werd toegetakeld, legt u geen enkel medisch document neer, ondanks uw verklaring dat u in het ziekenhuis was (NPO, p. 17).

Uw verklaringen zijn louter blote beweringen die u op geen enkele manier staaft, dat u geen enkel bewijskrachtig document kan neerleggen, zoals hierboven werd vastgesteld, maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde problemen met een criminele bende.

Wat betreft uw verklaring dat u vreest dat uw familieleden zouden worden gekidnapt, dient er gewezen worden op uw eigen verklaring dat als u naar uw zussen in Georgië belt, zij u vertellen dat er niets aan de hand is (NPO, p. 24). Het is bevreemdend dat als uw zussen bedreigd zouden worden omwille van u, zij u hierover niets zouden willen meedelen. Deze vaststelling maakt dat ook aan deze verklaring ernstig kan getwijfeld worden.

Wat betreft uw verklaringen dat u voor uw vertrek werd gebeld en dat u vreest dat uw huis zou worden afgenomen in Georgië, dient erop gewezen dat u dit niet vermeldde bij de DVZ (CGVS Vragenlijst vraag 3.5). Bij aanvang van het gehoor werd gevraagd of er behalve wat u bij DVZ verklaarde nog zaken zich voordeden waarop u ontkennend antwoordde. Dit maakt dat er al kan getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde daarenboven dat u uw verslag had doorgenomen met uw advocaat en dat alles correct was (NPO, p. 4). U legde geen enkel bewijs neer dat uw huis zou zijn of worden afgenomen of dat u daartoe bedreigd werd zoals u verklaarde (NPO, p. 24). Dit maakt dat er ook aan uw verklaring dat uw huis zou worden afgenomen, geen geloof kan worden gehecht.

Dit alles maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u nog steeds gevisieerd wordt door afpersers in Georgië en daarom niet kan terugkeren.

*En zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan de door u verklaarde problemen, quod non, dan blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van*

12 februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20250212.pdf, dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Uit uw verklaring blijkt dat u bij de ontvoering van het kind van uw zus, trachtte bescherming te zoeken bij de Georgische politie, maar dat deze hoge sommen smeergeld vroegen (NPO, p. 14). U zette geen stappen om verdere bescherming te zoeken (NPO, p. 12). Nadien, toen u in 1998 uw bedrijven wilde beveiligen, kreeg u achteraf telefoon van de criminelen wat voor u bewees dat zij samenwerkten met de criminelen die u bedreigden en afpersten (NPO, p. 13). Nadien zocht u geen bescherming meer toen u werd toegetakeld thuis, toen u werd opgepakt in Rusland, toen uw eigendommen en grote sommen geld verdwenen. Evenmin zette u verdere stappen om elders bescherming te zoeken of om deze situatie met de politie elders aan te klagen, wat in deze situatie wel kon verwacht worden (NPO, p. 13, p. 14, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u familieleden en kennissen had die bij de politie en inlichtingendiensten werkten (NPO, p. 17 en p. 23), maar u deed op hen geen beroep om bescherming te vinden. Ten slotte verklaarde u dat u vorig jaar door de Georgische inlichtingendiensten werd op de hoogte gebracht dat zij onderzoek hadden gedaan. Hieruit blijkt dat u weldegelijk bescherming kon zoeken bij de Georgische autoriteiten. U toont dus niet aan dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de documenten die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat zij niet het vermogen hebben om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw paspoorten en uw identiteitskaart bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. De aanvraag voor een werkvisum, het gezondheidsattest, de oprichtingsakte van uw zelfstandig bedrijf, de stempels van uw bedrijven bevatten geen elementen die betrekking hebben op de door u verklaarde problemen en indiceren enkel dat u op een zeker moment een bedrijf had. Verder legt u een contract neer ter waarde van 100 miljoen dollar, hierover dient opgemerkt te worden dat hier amper of geen bewijswaarde aan kan worden gegeven gezien de aard van het document (simplistisch en een kopie) en dit sowieso uw problemen niet kan staven, ten slotte dient opgemerkt te worden over de bankafschriften en het medische attest dat u verklaarde dat deze per vergissing werden gekopieerd en het niet uw bedoeling was om deze neer te leggen als bewijs in uw asielpprocedure (NPO, p. 9 en p. 10).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 3 en 13 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel. Verder meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Wat betreft de risico's naar de toekomst toe wijst verzoeker op het risico op vervolging in geval van terugkeer uit het Westen, gelet op zijn lang verblijf in het Westen. Hij wijst op de "*wet inzake de buitenlandse agenten*".

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen

om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

4.2. Met betrekking tot artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonbaar op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoeker beperkt zich in zijn betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

4.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.4. Inzake de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen:
“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In het verzoekschrift werpt verzoeker op dat er onvoldoende onderzoek is gebeurd naar zijn bijzondere procedurele noden, dat de protection officer zich beperkte tot de vraag hoe het met zijn gezondheid ging waarop hij (bijna automatisch) antwoordde dat alles goed ging. Hij stipt echter aan dat hij *“wel degelijk psychologische problemen heeft; dat hij melding maakte van het feit dat hij al 20 jaar hoofdpijn heeft; dat het vanzelfsprekend niet is omdat deze psychologische kwetsbaarheid niet geattesteerd wordt, dat deze niet zou bestaan; dat het evenmin zo is, omdat hij naar zijn gevoel meent dat het verhoor goed verlopen is, dat hij zich bepaalde problemen niet zou kunnen gerealiseerd hebben”*.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit zijn eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Verzoeker maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen psychologische of medische problemen kenbaar (Administratief dossier (hierna: AD), vragenlijst DVZ 'bijzondere procedurele noden'). Verzoeker heeft op geen enkel moment aangegeven dat hij omwille van psychologische of medische problemen niet in de staat zou zijn deel te nemen aan de onderhavige procedure. Uit het gehoorverslag blijkt dat zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS op normale wijze is verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Verzoeker was immers in staat om zijn asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Hij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Naar oordeel van de Raad kunnen er geen vaststellingen worden gemaakt die (de kwaliteit van) het persoonlijk onderhoud zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreksinhoud in het gedrang kwam. Bovendien heeft verzoeker bij de aanvang van het gehoor op het CGVS geen melding gemaakt van psychologische of medische problemen in zijn hoofde die bepaalde steunmaatregelen vereisen, noch maakte hij opmerkingen over het verloop van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, buiten het feit dat het vrij kort was (AD, notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna NPO CGVS), p. 2-4). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud hebben verzoeker en zijn advocaat geen opmerkingen gemaakt omtrent het verloop van het gehoor (NPO CGVS, p. 24).

Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar zijn psychologische kwetsbaarheid en naar het feit dat hij al 20 jaar met hoofdpijn leeft, brengt hij de gedane beoordeling niet aan het wankelen. Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel medisch attest voorlegt, ter attestering van een zodanige psychologische of medische toestand dat deze een normaal verloop van de procedure om internationale bescherming zou verhinderen of dat er zich bijzondere procedurele noden opdrongen. Verzoeker werkt deze psychologische problemen ook geenszins verder uit en geeft hierbij geen enkele concrete verduidelijking. Verzoeker toont niet concreet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.5. Verzoeker verklaart Georgië te hebben verlaten omdat hij gedurende jaren werd afgeperst voor geld door een criminele bende omdat hij een zelfstandig ondernemer was en verschillende bedrijven had. Voor een verdere samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.6. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) Verzoekers problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag; Zijn problemen van afpersing door een criminele bende zijn problemen van gemeenrechtelijke aard; Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoeker omwille van één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen; Er zijn ook geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen;
- (ii) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen dat hij jarenlang werd afgeperst door een criminele bende, noch aan zijn bewering dat hij actueel nog steeds geïsoleerd wordt door zijn afpersers:
- (a) het verzoek om internationale bescherming is erg laat; Verzoekers problemen met de afpersers deden zich voornamelijk voor tussen 1992 en 2004 maar hij vertrok pas in 2018 naar Frankrijk; Bovendien kon verzoeker na zijn verblijf in Frankrijk eind 2019 zonder noemenswaardige problemen terugkeren naar Georgië en kon vervolgens verschillende keren korte periodes in het buitenland werken en ook toen, telkens zonder problemen, terugkeren naar Georgië tot zijn vertrek naar België in februari 2025;
  - (b) Verzoeker is onaannemelijk vaag over de criminele bende die hem al die jaren afperste;
  - (c) Wat betreft de ontvoering van het kind van zijn zus, wat volgens verzoeker een publieke zaak was, legt hij geen enkel bewijs neer dat deze ontvoering werkelijk heeft plaatsgevonden en dat er losgeld is betaald;
  - (d) Verzoeker legt geen bankafschriften of andere financiële documenten neer die bewijzen dat er grote sommen geld zijn verdwenen terwijl dit wel redelijkerwijze kan worden verwacht aangezien hij beweert zaakvoerder te zijn van zijn bedrijf;
  - (e) Verzoeker legt ook geen enkel medisch document neer over de aanval op zijn persoon ondanks zijn bewering dat hij naar het ziekenhuis ging;
  - (f) Zijn vrees dat zijn familieleden zouden worden gekidnap, wordt ondermijnd door zijn eigen verklaring dat wanneer hij naar zijn zussen in Georgië belt, zij hem vertellen dat er niets aan de hand is; het is weinig aannemelijk dat indien zijn zussen bedreigd zouden worden omwille van hem, zij hem hierover niets zouden vertellen;
  - (g) Verzoeker maakte op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van het telefoontje voor zijn vertrek waarbij bedreigd werd dat zijn huis zou worden afgenomen; Hij legt ook geen enkel bewijs neer dat zijn huis zou zijn of worden afgenomen of dat hij daartoe bedreigd werd;
- (iii) Zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, quod non, maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Georgië; Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Verzoeker maakt niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onmachtig dan wel onwillig zouden zijn om hem de nodige hulp en bescherming te verlenen;
- (iv) De door verzoeker neergelegde documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft.

4.7. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS "*mogelijks tolkproblemen*" hebben voorgedaan vermits op verschillende momenten in het gehoorverslag blijkt dat verzoeker moeilijk verstaanbaar was voor de tolk en dat er bijgevolg reserves moeten worden geplaatst bij de wijze waarop het persoonlijk onderhoud is verlopen, werkt hij dit geenszins in concreto verder uit. De Raad kan uit het gehoorverslag niet afleiden dat er tijdens het persoonlijk onderhoud sprake was van problemen tussen tolk en verzoeker. Verzoeker verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (NPO CGVS, p. 2). Noch verzoeker, noch zijn advocaat maakten doorheen dit persoonlijk onderhoud of op het einde van het persoonlijk onderhoud enige melding van problemen met de tolk (NPO CGVS, p. 24). Evenmin maakte verzoeker opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die hem op 13 juni 2025 werden overgemaakt, waarbij hij dergelijke problemen desgevallend toen had kunnen opwerpen. Het voor het eerst aanhalen van "*mogelijke tolkproblemen*" in onderhavig verzoekschrift is dan ook geenszins ernstig, temeer omdat verzoeker nalaat concreet te duiden welke problemen er zich precies hebben voorgedaan. Uit de door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde fragmenten van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt, in tegenstelling tot wat verzoeker beoogt aan te tonen, dat de onduidelijkheden die zich tijdens het persoonlijk onderhoud voordeden tussen tolk en verzoeker, onmiddellijk werden uitgeklaard door de vraag te herhalen of door bijkomende vragen te stellen.

4.8. Wat betreft de concrete motieven van de bestreden beslissing maakt verzoeker in het verzoekschrift geenszins aannemelijk met concrete elementen dat deze beoordeling niet correct is. Waar verzoeker betoogt dat hij behoort tot de sociale groep van "*succesvolle zakenmannen die worden afgeperst*" dient te worden opgemerkt dat hij hiermee voorbij gaat aan het begrip 'sociale groep' zoals verduidelijkt in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Zo wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen als de leden

ervan een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan gewijzigd worden, als zij een kenmerk of geloof delen dat dermate fundamenteel is voor hun identiteit of morele identiteit dat van de betrokkenen niet kan geëist worden dat zij dit opgeven en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd of als de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. De groep van *“succesvolle zakenmannen die worden afgeperst”* beantwoordt niet aan deze definitie.

4.9. Inzake het erg laattijdig karakter van zijn verzoek om internationale bescherming betoogt verzoeker dat de laatste feiten zich in 2024-2025 voordeden zodat men in de bestreden beslissing onterecht doet uitschijnen alsof hij gedurende tientallen jaren in Georgië zou *“afgewacht”* hebben.

De Raad kan verzoekers verweer geenszins volgen en stelt, samen met de commissaris-generaal, terdege vast dat het verzoek om internationale bescherming erg laattijdig is op basis van volgende pertinente vaststellingen:

“Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw asielaanvraag erg laattijdig is. Uw problemen deden zich voornamelijk voor tussen 1992 en 2004 en pas in 2018 vertrok u naar Frankrijk. Er kan verwacht worden dat indien u werkelijk werd geconfronteerd met dergelijke zwaarwichtige problemen zoals u die schetste, u geen 14 jaar zou wachten om te vertrekken. Uw verklaring dat u geen geld had om te vertrekken (NPO, p. 16) is in deze geen afdoende verklaring. Bovendien kon u na uw verblijf in Frankrijk eind 2019 zonder noemenswaardige problemen terugkeren naar Georgië en kon u bovendien verschillende keren korte periodes in het buitenland werken en ook toen telkens zonder problemen terugkeren naar Georgië (NPO, p. 6) tot uw vertrek naar België in februari 2025. Deze vaststellingen maken dat er al ernstig kan getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

De bewering van verzoeker dat de laatste feiten zich voordeden in 2024-2025, meer bepaald een telefoontje waarin gedreigd werd dat zijn huis zou worden afgenomen, een element dat hij bovendien volledige onvermeld laat bij de Dienst Vreemdelingenzaken, kan geenszins opwegen tegen het geheel van bovenstaande pertinente vaststellingen dat verzoekers problemen zich voornamelijk voordeden tussen 1992 en 2004 en dat het verzoek om internationale bescherming in 2025 bijgevolg erg laattijdig is.

4.10. Inzake zijn uiterst vage verklaringen omtrent de criminele bende die hem al die jaren afperste, betoogt verzoeker dat het feit dat het overlijden van de bendeleden met wie hij contact had, niet betekent dat de bende niet meer zou bestaan, dat hij moeilijk klacht tegen bepaalde personen kon indienen vermits hij de werkelijke identiteit van zijn afpersers niet kende, en dat hij uit de reacties van de overheid kon afleiden dat zij klaarblijkelijk wel minstens indicaties hadden van wie er achter de afpersingen zaten, doch dat zij deze gegevens niet met hem deelden.

De Raad merkt op dat verzoeker zich beperkt tot het louter poneren van een vrees, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal maar geenszins volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing met concrete elementen in een ander daglicht stelt:

“Vooreerst bent u onaannemelijk vaag over wie de criminele bende was die u al die jaren afperste. U verklaart niet te weten wie zij waren (NPO, p. 18) ook al waren er verschillende stadsdiensten, overheid en financiële instellingen bij betrokken (NPO, p. 16 en p. 19) en waren zowel de Georgische inlichtingendiensten als de FSB volgens uw verklaringen op de hoogte (NPO, pp. 13-14). Dat u dan ook niet verder komt dan de naam van een persoon die met uw werkte en die u informeerde kan niet overtuigen (NPO, p. 11 en pp. 18-19). Dat beiden bovendien overleden zijn volgens uw verklaringen (NPO, p. 18 en p. 11) maakt bovendien dat u er geen actuele vrees kan uit afleiden.”

4.11. Inzake de ontvoering van het kind van zijn zus betoogt verzoeker dat hij hieromtrent coherente verklaringen heeft afgelegd en dat het ontbreken van bewijzen niet mag volstaan om dit element van zijn relaas ongeloofwaardig te verklaren.

Opnieuw kan de Raad verzoekers verweer geenszins volgen. In de bestreden beslissing wordt op pertinente gronden vastgesteld dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij bewijzen voorlegt van deze ontvoering en/of het betalen van losgeld vermits hij zelf verklaarde dat deze ontvoering een publieke zaak was (NPO CGVS, p. 12). In de bestreden beslissing wordt verder nog pertinent gewezen op het volgende: *“U verklaarde dat men u ook tijdens uw asielprocedure in Frankrijk om een bewijs vroeg van deze ontvoering maar toen u naar Georgië belde niemand u kon helpen (NPO, p. 17) wat de wenkbrouwen doet fronsen. Ook nadat u naar Georgië terugkeerde na uw verblijf in Frankrijk, slaagde u er niet in om enig bewijs te krijgen gezien de betrokken persoon geen documenten niet gaf en niet wilde naar het parket gaan (NPO, p. 17), wat bevreedend overkomt en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over deze ontvoering.”*

4.12. Ook inzake de grote sommen geld en goederen die verdwenen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij daar bewijzen van zou hebben. Hij verklaart immers de zaakvoerder van het bedrijf te zijn. Verzoeker kan echter geen bankafschriften of andere financiële documenten neerleggen die bewijzen dat er grote sommen geld verdwenen (NPO CGVS, p. 19-20). Dat verzoeker geen verklaring heeft voor het ontbreken van zijn eigen documentatie, wordt terecht aangemerkt dat het de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder ondermijnt, ondanks zijn beweerde coherente verklaringen hieromtrent.

4.13. Tot slot, inzake het niet vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken van het telefoongesprek waarin werd bedreigd dat men zijn huis zou afnemen, betoogt verzoeker dat dit telefoontje dient te worden gekaderd in het geheel van de vele afpersingen waarvan hij het slachtoffer was en wijst op de korte duur van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Raad kan verzoekers verweer niet volgen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat dit telefoongesprek de aanleiding en het enige laatste feit was vóór zijn vertrek uit Georgië waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker dit element expliciet vermeldt bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ongeacht de duur van het gehoor aldaar.

4.14. In de bestreden beslissing wordt aldus op goede gronden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij jarenlang werd afgeperst door een criminele bende voor geld, noch aan zijn bewering dat hij actueel nog steeds geveiseerd wordt door deze afpersers en om die reden niet kan terugkeren naar Georgië. In wezen komt verzoeker niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging of ernstige schade en het bekritisieren en tegenspreken van een aantal gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten om aan verzoeker de internationale bescherming te weigeren.

4.15. Zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, quod non, maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Georgië.

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot een algemeen betoog. Hij stelt niet akkoord te gaan met de landeninformatie in de bestreden beslissing maar citeert vervolgens omstandig uit hetzelfde rapport om te besluiten dat het optimisme van het CGVS totaal misplaatst is en dat hij niet kan rekenen op een bescherming van zijn nationale autoriteiten. Verder citeert verzoeker nog uit een persartikel inzake de recent

aangenomen 'Russische wet' die tegen de buitenlandse invloed is en uit een rapport van Amnesty International over de situatie in Georgië in 2023. Tot slot herhaalt hij zijn eerder afgelegde verklaringen op het CGVS en besluit dat, zelfs indien hij formeel bescherming zou hebben gezocht, het niet zo is dat hij deze zou hebben gekregen.

In het verzoekschrift worden geen concrete of nuttige elementen bijgebracht waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze terecht vaststelt dat verzoeker er niet in slaagt in concreto aan te tonen dat hij bescherming heeft gezocht maar deze niet heeft gekregen. In de bestreden beslissing wordt op pertinente gronden het volgende vastgesteld:

“Uit uw verklaring blijkt dat u bij de ontvoering van het kind van uw zus, trachtte bescherming te zoeken bij de Georgische politie, maar dat deze hoge sommen smeergeld vroegen (NPO, p. 14). U zette geen stappen om verdere bescherming te zoeken (NPO, p. 12). Nadien, toen u in 1998 uw bedrijven wilde beveiligen, kreeg u achteraf telefoon van de criminelen wat voor u bewees dat zij samenwerkten met de criminelen die u bedreigden en afpersten (NPO, p. 13). Nadien zocht u geen bescherming meer toen u werd toegetakeld thuis, toen u werd opgepakt in Rusland, toen uw eigendommen en grote sommen geld verdwenen. Evenmin zette u verdere stappen om elders bescherming te zoeken of om deze situatie met de politie elders aan te klagen, wat in deze situatie wel kon verwacht worden (NPO, p. 13, p. 14, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u familieleden en kennissen had die bij de politie en inlichtingendiensten werkten (NPO, p. 17 en p. 23), maar u deed op hen geen beroep om bescherming te vinden. Ten slotte verklaarde u dat u vorig jaar door de Georgische inlichtingendiensten werd op de hoogte gebracht dat zij onderzoek hadden gedaan. Hieruit blijkt dat u weldegelijk bescherming kon zoeken bij de Georgische autoriteiten. U toont dus niet aan dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft.”

4.16. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal ook bij wat betreft de motivering inzake de door verzoeker bijgebrachte documenten, dewelke in het verzoekschrift ongemoeid wordt gelaten.

4.17. De Raad besluit dat verzoeker geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

4.18. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog een vrees voor vervolging aanhaalt wegens zijn lang verblijf in het Westen en wijst op de “wet inzake de buitenlandse agenten”, laat hij na deze vrees concreet te duiden of verder toe te lichten.

4.19. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.20. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.21. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.22. Waar verzoeker duidt op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft

ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoeker ter zake is dan ook niet dienstig.

4.23. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.24. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

4.25. Evenmin is het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat in casu niet het geval is.

4.26. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht noch een manifeste appreciatiefout kan worden aangenomen.

4.27. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS